

De to administrerende Directeurer, forsaavidt deres Gage afholdes af den grønlandſke Handelskæſe, have i Gage . . .	3,425 Rbd.
de to Inspecteurer i Penge og Deputater af forſkjelligt Navn, foruden fri Bolig, for hvilke Bygningsomkostningerne i de senere Aar ikke have været ubetydelige.	7,020 —
de 33 Overbetjente i Grønland have i Løn og Deputater under forſkjelligt Navn . . . . . foruden Fri bolig, Brændſel og Opyartning til Huusholdningsbrug, som for en Colonibestyrer kan anslaaes til 300—400 Rbd. aarlig, for de andre Betjente til noget mindre.	34,107 —
Administrations = Omkostninger udenfor Grønland (Directeurerneſ Gage ſtaregnet) . . .	12,275 —
	56,827 Rbd.

Størrelsen af denne Sum, i Sammenligning med den grønlandſke Befolknings Antal og Fattigdom, taler ſaa tydeligt, at alle Bemærkninger synes overflødige. Beparelſer ere nødvendige, og de ville kunne foretages ved alle diſſe Poſter, mindſt ved Administrationsomkostninger udenfor Grønland, meeſt ved den locale Beſtyrelſe i Landet ſelv: Som en Oplyſning i denne Henſeende maa det bemærkes, at Gjennemſnitſindtægten for Colonibestyrerne i Grønland (foruden de omtalte Emolumenter) i 1845—49 har været omtrent 1,725 Rbd., og at een Beſtyrer har havt en Indtægt af 3,110 Rbd. Ved Siden heraf maa det fremhæves, at det i de senere Aar ikke har været vanffeligt at forſyne Landet med dulle Læger og Præſter mod en Løn af omtrent 800—900 Rbd.

Med Henſyn til den locale Beſtyrelſe af Grønland er der en Claſſe af Betjente, ſom man endnu maa tillade ſig at henlede Opmærkſomheden paa, nemlig de ſaakaldte „Udliggere“, ſom under Colonibestyrernes Tilſyn og Anſvar beſørge Handelen med

de Indfødtte ved de mange ſaakaldte „Udfæder“, ſom ligge adſprede omkring Colonierne. Diſſe danne en vigtig Claſſe i de grønlandſke Forhold; det er dem, ſom iſær træde i nærmere Forbindelſe med Grønlanderne, og bidrage til deres Udvikling. Deres Kaar ſvare ikke til deres Vigtighed, deres beſværlige Arbejde er betalt med en ſtor Sparſomhed, og det er ſaa meget vigtigere at have Opmærkſomheden henvendt paa denne Claſſe, ſom man maatte onſke, at kunne rekrutere Overbetjentene fra den.

Af en maaffee roeſværdig Iver for at ſkaffe Statskaſſen en ſaa ſtor Indtægt ſom muligt, har Beſtyrelſen indladt ſig i forſkjellige industrielle Entreprifer, ſom naturligviis ikke med Fordeel kunne foretages af en Rgl. Direction, og ſom ogſaa iſtedetfor Fordeel have ſkaffet Statskaſſen Tab. Det vilde være onſkeligt, om Beſtyrelſen for Fremtiden aſholdt ſig fra ſaadanne Foretagender. Der er navnlig et ſaadant, ſom man maa henvende Opmærkſomheden paa, uagtet det ikke har været Ojenſtand for den ommeldte Commiſſions Betænkning, nemlig Skibsrederi. Det behøver neppe nogen lang Udvikling, at denne Virkſomhed udfordrer en ſaa ſæregen Fagkundſkab, at man ikke tør forudſætte den hos en Rgl. Direction, ſom beſættes og bør beſættes efter ganſke andre Henſyn. Det er ingen ubetydelig Sag, hvorom det her dreier ſig; thi Landets Beſeiling koſter aarlig 52000 Rbd. Det synes rimeligt, at det Samme maatte kunne opnaaes idetmindſte for den ſamme Beſtaling, maaffee endogſaa for ringere, ved at fragte private Skibe, hvorved under alle Omſtændigheder dog den Fordeel vilde opnaaes, at Handelen var ſikkert for de Tab, ſom i alt Fald i Fremtiden kunde bevirkes ved en i denne Henſeende mindre kyndig Beſtyrelſe. En ſaadan Forandring maatte naturligviis foretages efterhaanden; ligesom Handelens nuværende Skibe blive ubrugbare. Udvalget ſeer ingen Grund til at befrygte, at Landets Forſyning ikke ſkulde være lige ſaa ſikker, naar Beſeilingen ſkete med private Skibe, ſom med Handelens, da der naturligviis maatte overlades Overbeſtyrelſen en ſtor Raadighed med Henſyn til Contracternes Afſlutning.